

Xin cho hỏi: sát sinh thì mang tội gì, tội với ai, ai xử tội ?

Trả lời:

Xin nói ngay rằng: Sát sinh chẳng mang tội gì.

Vì sao ? Vì nếu có tội – thì, tội danh cụ thể là gì ? Ai là người kết tội ? Và, bước kế tiếp phải là: Ai là người xử tội ?

Sự thật là: không có một tội danh cụ thể nào. Chẳng hạn: tội giết con muỗi, tội cắt cổ con gà, tội đập chết con rắn

...

Sự thật là: Không có một án phạt cụ thể nào cho mỗi một hành động sát sinh.

Sự thật là: Không có một ai ghi chép cho hết những những hành vi giết hại súc sinh.

Và, sự thật là: Không có một ai kết tội, xử tội những hành vi giết hại súc sinh.

Đến đây phải đặt một câu hỏi khác: Vậy thì sao một người tu Phật (tu theo phương pháp Phật) lại phải từ bỏ việc sát hại súc sinh ?

Trả lời:

Về nền tảng, một người chọn con đường tu Phật là phải thực hiện cụ thể năm điều: *Không sát sinh ; không trộm cắp ; không tà dâm ; không nói dối (*

không nói đặt điều, không nói hai lời – khiến gây mâu thuẫn, nghi kỵ, buồn lòng người khác ...) ; và không uống rượu.

Sát sinh chẳng có tội gì.

Tuy nhiên ...

Sự thật là: Khi **trực tiếp** giết hại súc sinh (các sinh vật) ; hoặc xúi dục, thuê, nhờ người khác giết cho mình (vì mình mà súc sinh ấy bị sát hại) ; hoặc vui thú trước việc người khác giết hại súc sinh – sự đau đớn tột cùng của chúng ; sự phẫn uất tột cùng của chúng ; sự căm hận tột cùng của chúng ; sự hoảng loạn điên cuồng của chúng ... tất cả tạo ra một “ *sức mạnh* “ ghê gớm – tác động đến *cấu trúc tâm linh* của người – sự tác động và ảnh hưởng này còn gọi là *sự chuyên hóa* (xem “*Tâm và Tâm Linh*”).

Cấu trúc tâm linh – vốn hoạt động theo cơ chế rất mực tinh tế ; cực kỳ tinh nhạy – bị xáo động dữ dội – khiến cấu trúc ấy bị “*lỗi*”, bị “*hỏng hóc*”.

Một khi *cấu trúc tâm linh* bị “*lỗi*”, bị “*hỏng hóc*” thì tật, bệnh, chết yểu ... là điều không tránh khỏi ; và, Một khi *cấu trúc tâm linh* bị “*lỗi*”, bị “*hỏng hóc*”

thì phước đức mong đi cũng là điều không tránh khỏi.

Hẳn nhiên, sự tác động nêu trên – không phải là đồng nhất, chẳng hạn: sự tác động và ảnh hưởng của việc giết hại loài muỗi – vốn là những chúng sanh gây ra hiểm họa khôn lường đối với con người – là không thể so sánh hệ quả với việc giết hại con trâu, con bò, con gà ... nhằm làm giàu ; hoặc phục vụ sự ăn ngon của con người.

Với sự tác động **gián tiếp**, cụ thể: mua con gà, con cá ... (đã được giết sẵn) bày bán ở chợ, ở siêu thị – về ăn – thì sự tác động đến *cấu trúc tâm linh* của người cũng không thể không xảy ra – tuy nhiên, trong các kinh Phật, Thế Tôn dạy rằng: nếu những súc sanh ấy – không vì riêng mình mà bị sát hại, phải chết – thì thức ăn từ những súc sanh ấy vẫn dùng được (*không thấy, không nghe, không nghi* – đã trình bày).

Đức Phật Thích Ca Mâu Ni đã hiểu rất rõ mong ước chính đáng của loài người, đó là: mong ước được sống lâu ; khỏe mạnh ; hạnh phúc ; giàu sang ... vì vậy, phương pháp tu Phật nhất thiết

phải đề ra việc : không được trực tiếp ;
hoặc xúi dục, thuê, nhờ người khác ;
hoặc vui thú trước việc giết hại súc
sinh.

13/07/2015
P.TC